

سەرآب

كاوه محمەد رۆستەم
(سليمانى)

خەرىك بوو ئىيواره دادەهات و كات لە بولتيل نزيك
دەبۆوه مندالتىكى جوانكىلەى پىنج سالان كە دوو چاوى
شىنى هەبوو تەك تەك فرمىسكىيان لى دەبارى لەو كاتە
ناوەختەدا كە بارانىكى هيمىن و لە سەرخۆ دەهاتە خوار،
ئەمەش دواى بارانىكى بە خورى پيشتر دەستى
پىكر دىبۆوه.... هەموو ئەوانەى تەر بىيون لەبەر ئاگرە كەدا
خۆيان نىوہ وشك كوردبۆوه و لە خەمى بارانى تردا بوون،
هەر كەس شوئىنى حەوانەوہى بۆ خۆى سازدا بوو كە ژىر
نايلۆن، يان چادر، يان كەلاوہ كونىك يان لادىوارىك
بوو هەندىكى ئەو جىيانە كاتى خۆى سەربازگە بوون،
بەلام ئەو مندالە بە نىگەرانى و دلتنەنگى هەنسكى دەدا
جووتى پىلاوى باتەى لە پىدا بوو كە يەك كىيان
قەبتانە كەى پچرا بوو و گووى و سەر لووتى سوور بىزۆه،
كەسى بىت و دەستى ئەم كۆرپە يە بگرى و بە دەسرىك
فرمىسكە گەرمە كەى بسرىت و بىخاتە باوہشى خۆى و
بۆنى داىكايەتى بكات بە سەرىدا، تا تىر تىر پىر بە
سىيە كانى ئەو بۆنە هەلمىت و برسيتى و سەرمای بىر
بچىتەوہ و هەر لەو باوہشە پىر سۆزەدا بخەوئىت....
خەوئىكى قوول كە هەموو زەحمەت و نارەحەتى بىر
بىاتەوہ.. بەلام ئەو داىكە ديار نەبوو نە ئەزانرا لە كوئىيە
و چۆن خەمى كۆرپە كەى دەخوات.... چۆن بن بەرد و
دەوہن و رىگاكەن بەسەر دەكاتەوہ... لە يەك بە يەكى
رىيواران دەپرسى

كۆرپە كەمتان نەدبۆه.... چاوى شىنە هەتا بلتى
جوانە... جوانى وا هەر نەبووہ....

هەموو بوونەوہرىك كۆرپە كەى لا شىرىنە..
رەنگىنە.... ئەم داىكە بە هەنسك و فرمىسكەوہ

هاوار و دادی خوئی دهکات، لهوانه شه پیتی په تی بیت و ههر له بیبری قسچی خویدا نه بیت، ههر چوئن بیت دوای گه رانیکی زور ماندوو ده بیت و به نائومییدی لۆژه لۆژ به ریتدا ده پوات.. کچی ده لئی لهوانه یه به نائومییدی و به جلی تهر و برهوه له ژیر دره خستیکی یان ژیر چینکۆی ره بایه کی کۆنی روخاوی سهردهمی پیشوودا دهسته و نه ژنۆ دانیشتیبی و نه زانی چی بکات...

منداله جوانه که ههر بهو بارهوه مابۆوه ژنیکی له گهل بارگرانی خویدا که سی مندالی پی بوو دلئی بۆی جوشا و برديه لای خوئی بو ژیر داریکی نهو نزیکانه، به لام نهو منداله جوانه ههر ده گریاو و ژیر نه ده بۆوه...

«دایکم له کوئیبه بو نایهت بو لام... سه رمامه..... له بهر خو بیهوه ژنه که وتی:

«منیش نازانم ریتوازی کوره گهره له کوئیبه؟ لهوانه یه ئیستا له بن بهردیکدا له تاو سه رما نه زانی چی بکات ژنه سه رپوش ره شه که پارچه نانیکی دایه دهستی... «نه له ته نانه بو ژانی برسیتی باشه کورم.....

له تاریکیه نه نگوسته چاوه دا که تریفه ی مانگه شه و ده بریسکایه وه و دلۆبه ناوه کان له سه ره گه لای داره کان ده خزانه خوارو له سه ره زهوی جوگه له یه ک ناویان دروست ده کرد و به هیواشی یه کیان ده گرتوه و به ره و دلۆبکی خوارتر ریتیان ده گرت بهر، له ژیر نهو گه لا ته رانه دا هیلانه ی کوکو ختیبه ک به هوی چری داره کانه وه دوور بوو له ته ری باران و دلۆبه سارده کانی سه ره رووی گه لاکانی نهو شه وه، له ناو هیلانه که دا دوو قومری سه ریان خستبووه سه ره ملی یه کدی و خه وه نه ده چوه چاوانیان ده شی نه وانیش نهو ده نگه بیتازی کرد بن که ناو به ناو دری به ناسکی شه و ددا و زور خه مبارانه گوزهرانی نهو ده شه ره ی تیک دده... گریان و داوای منداله که به ره وه ام به ناو نهو ته مه دا که له سه ره زهوی و گه لاکان هله دسه تا، گوزهری ده کرد نه ویش نه یه ده زانی چوئن و به چ شیتوازیکی هاوکاری نهو منداله بکات، نهو ده یستوانی نه گهر نهو توانایه ی هه بویه، بیخ به په یام بهر و نامه ی دهنگی نهو منداله سوور و سپیبه هه لگری بیگه یه نیته به شه کانی تر بیدات به گوئی دایکیدا، به لام ته مه که نه وه نده ی پیکرا گو شه یه کی تریفه ی مانگی گرت و کردیه ده سمالتیک و هینای به چاوانی منداله که دا ئیتر چاوه کانی بو هه تا

هه تایه تریفه ی مانگیان لئی ده باری و هه ردهم ده ره وه شان وه، نهوانه ی دهوری سه ریان پتهات چاوانی وه ک مانگی چواره تریفه یان ده باراند، له گهل نه وه ی دهوری قهره بالخ بوو، به لام نهو ههر ته نیا بوو.. به دوای بۆنی نهو باوه شه دا ده گه را که پیتی ناشنایه و دک نهو پیاره ی که له سه فه ریتیکی دووری چهند مانگه ده گه ریته وه یه که م بۆن و یه که م دیدار ئاره زووی هاو سه ره که ی ده کات، نه مه ش له کاتیکدا نهو هاو سه رانه به نه شک و زه ره ده خه نه و عه ره قی ماندوو بوون و کار کردن دیوار و سیبه ری عه شقیان تو مار کرد بیت، به لام که م نین نهوانه ی حه زی پیاره یان له گهل دۆستیکی تر دا به سه ره ده بن و کاتی درهنگ ده گه ریته وه، یان ههر ناچه وه مال.

دایه... سه رمامه... وه ره لام ژنه که بهم هاو ره ی منداله که جاریتی تر راجله کی له بهر خو بیهوه وتی «ئای خویبه نه شه وگار ده پوات و نه سه رما و باران ده بریته وه.....

له ترسی هیرشی سته مکاران له مال ده رچوون، به لام نه وه تا چونه ته سه ره لیواری مه رگ، به لام نایته میوان، چهند زورن نهوانه ی به ناوی مرۆق سایه تی و ولات پاریزیبه وه مرۆق ناواره ده که ن و ولات کاول و ویران ده که ن، به ناوی یه ک پارچه یی خاکه وه هاو ولاتیان ده که نه پله دوو، به ناو دیموکراسیبه وه دیموکراسی له خاچ ددهن به ناوی دینه وه سه دان تاوان نه نجام ددهن.

جیهان ئیستا سه رابیتی گه وره یه نه رووه کی تیا یه و نه کانی و نه رووبار و نه هیچ گیایه ک و گوئیکی، نهو گولانه ش که له دایک ده بن بی بۆن و به رامن... مه له کان ههر له سالی تا عه ونه گه وره که دا دوای نه مانی ناوه دانی و سه ره برینی مندال و ژن و پیره پیاره کان ره ویان کرد ههر لهو ساله دا بوو که سه نگه ره کانی به رگری به رام بهر به دیکتا تۆریه ت خنک پیران، بلبل و په پوسلیت مانکه و ریشۆله لهو ولاته نه مان، کانیاره کان پیوستیان به وه هه بوو که سیک تینوویه تیان بشکینی، نه م سه رابه زه مه نیکی دوور و درپژه تهنگی به بوون و ژیان هه لچنیوه، به ساله چوه کان سه رسامن لهو ژبانیه که هاتوه به سه ریاندا، پیره پیاو یک له دووری منداله چاو تریفه که وه له بن داریکی خوئی گرمۆله کرد بوو نه گهر هه ناسه ی نه دایه، هه رنه تده زانی بوونه وه ره، خوئی

ده پاراست لهو تنۆكه بارانانهی كه له ناو په لى درهخته كه وه دهيدا به سهر و ناوشانيدا، ههر له بېرى نه وه دابوو بچى و منداله كه به رېته لای خوى.

«نهمه چ وه زعېكه نهو منداله بو واده كات... پېره پياوه كه له بهر خويوه وای وت.

ههر چه نده منداله كه ده گریا، بېرى نهمى زياتر په ريشان ده كړد و نه يده زانى چون مامه له له گهل نهو باره ناهه مواردها بكات...

«غیرهت و پياوه تى رابرد، بو له سالانى گه نجی تى ئيمه دا ننگ نه بوو بهیلى میوان له ده رگاکه ت نهولا كه وى، باو كم نه گهر سى رۆژ میوانى نه بوايه بیتا قهت ده بوو! ده چوو مزگهوت میوانى له گهل خوى ده هینايه وه، له دېبهك یان گه رېه كېك نه گهر بیتوه ژن، یان هه تپو، یان هه ژارتېك هه بوايه كه س ده ركى به بوونى نه ده كړد، نه مړو من له ئاست مندالېكى بى دايك و باوكدا به گیرهاتوم... پياوه تى و مهردايه تى چۆرايه وه...»

پېره پياو بهو جوړه له گز بېر كړنه وه راچوو بوو كه بارینى ته رزه په كى به خوړ كه ههر دنكه به قهده هلماتېك ده بوو زنجیره ی بېرى شتواند...

«نهمه ده ستنى به بارین كړده وه.. باشه نه گهر هینا مه لای خوم، پېم رازی ده بیت.. پاشان من نازانم روو له كوئى ده كه دم ده كړئ نه وېش له گهل خوم بېم، بهو جوړه سبه ی دايك و باوكى به ته و او لى ون ده بیت، له م سه را بستانه دا به ره و كام لا برۆین و گوزره بكه ین، درهخته كانیش سه ریان لى شتواوه له م نزیكى زستانه دا تازه چرو ده كهن، نهم فیرعه ونه بو وای كړد، روو له ههر لایه ك بكه ین فیرعه ونېك هه یه و چوارلامان به فیرعه ون گیراوه، له وهش زياتر ههر فیرعه ونه و خوى داکوتاوه به رامبه ره كانى به زه بوون ده بېنې، بو په كو تره بارېكه كانى نهم ده قهره به هاتنى نهم وه شومه یه زوریان قات و قېبوون و نهوانى تر له گهل كه وه كانى كوېستان كوچیان كړد و تاك و ته ریا یان مانه وه، دواى ته مه نېكى زوری نهم پېره زهویه تازه به تازه كو بیلایه تى دروست ده بیته وه، به لام به بهرگ و ئاواز و وتارى نو توه نهم جارهیان به ناوى سه ركوت كړدى یاخیان و قه لاچو كړدى گیره شتوینیان له پینا و له ت نه بوونى نه ته وه و پېرۆز كړدى سه ركړده به لى سه ركړده... كه هه موو كاره گرنگ و پېرۆزه كانى دراوه ته

پال و هه موو كاره كانى سه ركړده شیاوه نه گهر خوتین رشتن، یان ئاواره كړدن یان ویران كړدنیش بیت كه نهم سه ركړده یه لا ده دریت یه كېكى تر دېته شوېنى و هه مان ئاراسته ی هه یه.....»

كرو زانه وه ی جارېكى تری منداله كه درى به تاریكى و بېده نگی نهو شه وه سارده دا، به لام نهم جار له گهل گریان و فرمېسك رشتندا باسى له برسیتى ده كړد... كى هه یه برسى نه بیت له سات و بارېكى وه هادا دوور له ناگر و خواردن و باوه شى باوكېكى گیرفان ئاوه لا بو منداله جوانه كانى...

نهو گریان نه وه نده جهرگ بر بوو درهخته كه ی نزیكى پېره پياو له تاوا ده ستنى به گریان كړد له سه ر پهل و قه ده كه یه وه به تاو ئاوه رپژا و نه شكى ده رشت، پېره پياو نهمى به لاوه سه ریر بوو بوونه وه رېكى سه رنهم زه و بیه كه توانای جوولته ی نیسه نه شك ده رپژى و بوچى و له بهرچى؟ پېره پياو نه وه ی له یاد بوو كه له شه و پىكى ساردى گرانیدا سه رى كړده مالى براكه ی كه ده وله مه ند بوون بو په یدا كړدى نهمه خوراكى، به لام نه ك خواردنه كه یان نه دایى، ده رگاشیان لى نه كړده وه تاخوى گهرم بكاته وه، بو په له قه راغى شار خوى كړده ته و بېله ی نه سپى كه وه تا له ده ست سه رما قوتارى بیت، به لام نهو شه وه له تاو ژانى گه ده ی زور به زه حمت خوى لېكه وت، خاوه ن نه سپه كه حه مالىك بوو كه به یانى هات زورى به زه یى پیا هاته وه بر ديه وه مالى خویان...

ژنه سه رپوش ره شه كه هه ندی خواردنى به منداله كه دا تا ژیر بووه، پېره پياو جوولته یه كى كړد و هه ستایه سه ر پى و توژى خوى بهم لاو لادا بادا و هاوارى كى كړد باله كانى كړده وه و دای به یه كدا ده ستنى بهر گه لای به روا ره كه ی ته نیشتنى كه وت زوقم، سه ر گه لاکه ی سپى كړد بوو، سه رى ناگره كه ی كړد به ره و كزی ده چوو ده ستنى برد و كو ته ره یه ك كه له نزیك یه وه بوو تاوى دایه و ناگره كه ی پى خوش كړد، سه رنجى دا له و دیوى سنوره وه پر بوون له هیزى سه ربازى به چهك و تفاقى باشه وه دامه زرا بوون و رېگر بوون له چوونه ناوه وه ی نهو خه لكه ی كه به ناچارى رېگارى سنوریا ن گرتبوه بهر... نهو بارانه ی كه ناوه ناوه ده بارى و خوشى ده كړده وه ته مومرېكى چرى به دواى خویدا هینا له زور

کاتدا پیوستی به به کارهینانی رووناکى دهکرد بۆ بینین و ناگادار بوونی به پیتی هه چهنده دنیا رووناک بۆوه، پیره پیاو له تاو سه رما هه ر ئه وه بوو نه ده چوو له ناو ئاگره که وه جار جار سه یرتکی جه ندرمه کانی ده کرد که له و دیوی سنوره وه به وه پیری پۆشته ییسه وه به رامبه ر ئه و خه لکه وه ستا بوون. . خه لکیکی برسی و به رگ دراو که بۆ رزگاری گیانیان، رینگای هات و نه هاتیان گرتبووه به ..

هاوار و کرپوزانه وه که جاریکی تر هه ناوی پیره پیاوی هه ژاند سه یرتکی ئه و شوپنه ی کرد که ده نگه که ی لئ ده هات. رپژنه یه ک بارانی تر ده ستی پئ کرده وه، به لام ئه م جار به فریسی له گه لدا تیکه ل بوو ئه وه نده ی تر قوری ئه و ناوه ی خه ست کردبووه به ر پیتی رپسوارانی شلوق ده کرد، به له رزه له رزه به ره و ئه و جیتییه چوو که منداله که ی لئ بوو که نزیک بۆوه سه یری کرد له په نا ژنه سه ریپۆش ره شه که دا و له نزیک ئاگره که هه لکورما بوو، ژنه که گویتی له خشپه یه ک بوو به ره و لایان ده هات که سه ری هه لپری وتی «مامه پیره ئه م مناله نانسى؟

پیره پیاو بۆ ماوه یه ک له مناله که رامما و به سه ر وه لامی ژنه که ی دایه وه که نایناسم، به لام له به ر خۆبه وه وتی «ئه وه دایکی رپوازه»

ده فهرمووی چی؟ دایکی رپواز وای وت
..... پیره پیاو وه لامی نه بوو

پاشه و پاش به رپیتی خۆیدا گه رایه وه تا ده هات تاوه به فره که خپراتر ده بوو ناوه ناوه کزه بایه کیشی له گه ل هه ل ده کرد ژنیک و دوو مندال که سه رما که سه یره ی کردبوون هه نگاویان به ره و ئه و دیوی سنوره نا گه نجیتک هاواری لئ کرد «نه رۆی»

کا که وزه مان نه ما... سه رمامانه ... برسیمانه ... ئه و په یری زیندانیمان ده که ن.

ژنه سه ریپۆش ره شه که هاواری کرد «منیش دیم بوه سته» هه ر خپرا خۆی و منداله کانی به ره و ئه و چوون.

که به لای پیره پیاو دا رته بوون پیتی وت:

«مامه ئاگات له م منداله بیت نازانم کئ خاوه نیه تی!» به لام منداله که دواى که وت، خه لکی ئه و ناوه چه ندیان کرد، بئ سوود بوو جه ندرمه کان لئیان خورپن که نه چنه پئش به ده م قسه کردن و هیمماوه به رده وام بوون له سه ر

رۆیشتن، ده نگیتک که له ده نگى گولله ده چوو به دوایدا ده ست رپژتیک هات خه لکه که ی ورووژاند له سه ر ئه و زه وییه که به فر سپی کردبوو گه رمی تنۆکه خۆینه کان هه لمیان له و به فره هه لده ستاند شه ش لاشه به ته نیشت یه که وه له سه ر زه وه یه که که وتن سیانیان په پوله ئاسا گیانیان به ره و ئاسمان هه لکشما، پیره پیاو له جیگه ی خۆی راست بۆوه و سه یری ئه م دیمه نه ی کرد. بینى پۆلیتک که سی نوورانی جوان که سه رتاپا سپی پۆش بوون له په یژه یه کی ئالتوونیییه وه ده هاتنه خوار که شوپن پئیه کانیان له به ر گزنگی خۆره تاو ده برسکانه وه به ده وری لاشه کاندما کۆریان به ست و فرمیتسک و خۆینه کانیان بۆ ده سرپن هه ر له وئ مانه وه هه تا یه که یه که یان له گه ل خۆیان برد و به پیکه نیسه وه به سه ر په یژه که دا سه ریان ده خستن، ژنه سه ریپۆش ره شه که سه یرتکی خه لکه که ی کرد و به زه رده خه نه یه کی جوانه وه که جله کانی سوور ببوو دوا مالئاوایی لیکردن...

منداله چاو تریفه که هه ر به ده وری ژنه سه ریپۆش ره شه که دا ده سووراپه وه و خۆی ده دا به سه ر سنگیدا و هاواری ده کرد:

«دایه سه رمامه بۆ قسه ناکه یت.....»

ئه و دایکه ی که ته نیا شه ویتک دایکی بوو، ئه ویش ئه وه تا له خۆینی خۆیدا ده گه وزی ده سته خۆیناوییه کانی هیتنا به قژه زه رده که یدا و بۆ دوا جار ئه و ده سته میهره بانه که وته سه ر زه وى....

پیره پیاو سه رنجی دا.... له و سه ر له سه ر به رزاییه ک ژنه سه ریپۆش ره شه که، خه ربکی تیمار کردنی برینه کانی بوو ده ستیتک جلی له به ر کردبوو هه ر له رووناکى ده چوو له خوار ئه وه وه له نزماییه کدا منداله چاو تریفه یییه که هه ر به ده وری خۆیدا ده خولا یه وه و ده گریا و هاواری ده کرد «دایکه سه رمامه برسیمه بۆ نایه یت تۆ له کویتی؟